

τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑπαίθρου, πρέπει νὰ θεωρηθῆ καὶ ἡ ἀνεπαρκεία τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου (ἥτις καὶ εἰς ἄλλους τοὺς τομεῖς τῆς παραγωγῆς ὑφίσταται) τοῦ ὀδηγοῦντος εἰς τὸν ὀρθολογικὸν προσδιορισμὸν καὶ τὴν ἀξιολόγησιν τῶν προσπαθειῶν. Τοῦ ἐρευνητικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον προκειμένου περὶ τῆς Γεωργίας ὑπὸ τὰς συνθήκας τοῦ τόπου μας, δὲν δύναται τελικῶς ν' ἀποβλέπῃ (εἰς δὲτι ἀφορᾷ τὴν οἶονεὶ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν) εἰς τὴν δημιουργίαν σταθερῶν εἰς τὴν πορείαν τοῦ χρόνου καταστάσεων καὶ κέκτηται ἰδιουτυλίαν καὶ ἀνάγκην συνεχείας καὶ μετὰ τὴν διασφάλισιν τῶν τεχνικῶν βάσεων τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς αἰτίνας ἀποτελοῦν τὸ πρῶτον στάδιόν του.

Τὰς ἐλλείψεις εἰς τὸ ἐρευνητικὸν ἔργον δὲν ἀποδίδω εἰς οἰασθῆποτε προσωπικὰς παραλείψεις. Πάντοτε ὑπῆρξε συνειδησις τῆς ἀνάγκης του. Ἡ πτωχεία τοῦ Κράτους ἐν συνδυασμῶ μετὰ τὴν ἐλλείψιν τοῦ πνεύματος τῆς ἀπαιτητῆς ὀργανώσεως, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δημιούργημα τῆς στιγμῆς ἀλλ' ὁ χρόνος προάγει, συντέλεσαν εἰς αὐτάς.

Ἐμίλησα περὶ καταβαλλομένων καὶ καταβαλλομένων προσπαθειῶν πρὸς ἀνθρώπων τῆς ὑπαίθρου Ἡ φύσις αὐτῶν εἶναι γνωστὴ καὶ ὑπῆρξε πάντοτε ἡ αὐτὴ μέχρι τοῦ 1955. Ἀπὸ τοῦ ἔτους ὅμως τούτου, νέος ἀξιόλογος συντελεστὴς ἤρχισε νὰ προστίθεται εἰς αὐτάς: Ὁ Ἡλεκτρισμὸς.

Αἱ σύγχρονοι σκέψεις στηρίζουν εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ Ἡλεκτρισμοῦ καὶ τῆς Ἀτομικῆς ἐνεργείας (ἀσχέτως πρὸς τὴν δι' αὐτῆς παραγωγὴν Ἡλ. Ἐνεργείας) μεγάλας, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς, προσδοκίας. Καὶ διαγράφουν προοπτικὴν πιθανοτήτων, νέων μορφῶν εἰς τὴν Γεωργίαν, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τὴν χρῆσιν καὶ τὸν τρόπον χρήσεως τῶν προϊόντων τῆς. Ἐπιτυχῶς χρησιμεύουσα δὲ τῆς οικονομικῆς χρησιμοποίησεως τῆς Ἀτομικῆς ἐνεργείας (ἀσχέτως πρὸς τὴν δι' αὐτῆς παραγωγὴν Ἡλεκτρισμοῦ) καὶ τῆς ἐξουδετερώσεως τῶν ἐκ τῆς ραδιενεργείας κινδύνων, δὲν ἀποκλείεται ἡ χρησιμοποίησις τῆς εἰς ὄρισμένας περιπτώσεις καὶ πρὸς βασικωτέρους γεωργικοὺς σκοπούς. Ἄλλ' ἀφήνων κατὰ μέρος τοὺς ὀραματισμοὺς, προσγειοῦμαι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐξηλεκτρισμὸν, ὡς νέον ἀπὸ τοῦ 1951 συντελεστὴν, ὅστις προσετέθη εἰς τὰς προσπάθειας πρὸς ἀνθρώπων τῆς ὑπαίθρου. Σ υ ν τ ε λ ε σ τ ῆ ν

βελτιώσεως τῆς παραγωγῆς, ὑποβιβασμοῦ τοῦ κόστους τῆς βελτιωμένης παραγωγῆς, βιοτεχνικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὰ μάλιστα ὑπολογισίμου ἀνόδου τῆς κοινωνικῆς ζωῆς τῆς ὑπαίθρου (κατὰ οἰκονομικὸν πολλὰκις συνδυασμὸν γεωργικῆς χρήσεως καὶ ἠλεκτροδοτήσεως ἀγροτικῶν οἰκισμῶν) μετὰ τὰς παραμαρτούσας εἰς τὴν ἀνοδὸν ταύτην ἄλλας σταθμητὰς καὶ ἄσταθμῆτους παραγωγικὰς συνεπείας.

Ἡ δραστηριότης τοῦ Ἐξηλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ὑπαίθρον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς παρὰ τῆς Δ.Ε.Η. πωλήσεως Ἡλ. Ἐνεργείας διὰ γεωργικὴν χρῆσιν, μετὰ τοῦ 1955 καὶ τῶν μέσων περιπτου τοῦ 1959 ἠυξήθη ἀπὸ 201.000 εἰς 9.500.000 ὠριαία κιλοβάτ. Τοῦτο ὅμως συμβολίζει μόνον τὴν τάσιν πρὸς ραγδαίαν ἀλλαγὴν τῆς καταστάσεως εἰς τὴν ὑπαίθρον. Δὲν ἀποτελεῖ καθ' ὅλα νέον παραγωγικὸν ἐπιτεύγμα, οὔτε καὶ προμηνυμα διὰ τὸ μέλλον, ἐὰν ἡ ἠλεκτροδοτήσις τῆς Γεωργίας ἀκολουθήσῃ τὴν σημερινὴν πορείαν τῆς, χωρὶς νὰ παύῃ νὰ εἶναι ἐν πολλοῖς δείκτης τῆς διαπιστώσεως οἰκονομίας εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἀντὶ τῆς παρὰ τῶν παραγωγῶν χρήσεως ἄλλων μέσων εἰς τὴν δι' ἀντλήσεως ἄρδευσιν καὶ δείκτης τῆς ἐφέσεως τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὴν ἄρδευσιν. Ἐν γενικῶ συμπεράσματι, εἶναι δείκτης ἀναπτύξεως τῆς χρήσεως τοῦ ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὴν Γεωργίαν με εὐμενῆ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα, ἐφ' ὅσον δημιουργηθῶν αἱ ἀναγκαῖαι σχετικαὶ προϋποθέσεις.

Αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν πλήρη ἀξιοποίησιν τοῦ Ἐξηλεκτρισμοῦ ὡς συντελεστοῦ εἰς τὰς προσπάθειας ἀνορθώσεως τῆς ὑπαίθρου, δὲν εὐρίσκονται εἰς τὸ πλαίσιον τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ καὶ εἶναι ἐν γενικωτέραις γραμμαῖς αἱ ἀκόλουθοι.

Διαχωρισμὸς τῶν περιοχῶν αἰτίνας δὲν καθίστανται ἀρδευσιμοὶ διὰ τῆς φυσικῆς ροῆς τῶν ὑδάτων, εἴτε ἐκ φυσικῶν συνθηκῶν, εἴτε λόγω ἀντιοικονομικότητος, εἴτε ἐπειδὴ αἱ τοιαῦτα ἀρδεύσεις, καίτοι δυνατὰ, κρίνονται ἐκ διαφόρων λόγων ἀπωτέρω μέλλοντος.

Ἐρευνα τῆς διαίτης τῶν ὑπογείων ὑδάτων εἰς τὰς ἀνωτέρω περιοχὰς πρὸς ἄρδευσιν ἐκ φρεάτων δι' ἀντλήσεως